

Lying apart now, each in a separate bed,
He with a book, keeping the light on late,
She like a girl dreaming of childhood,
All men elsewhere - it is as if they wait
Some new event: the book he holds unread,
Her eyes fixed on the shadows overhead.
Tossed up like flotsam from a former passion,
How cool they lie. They hardly ever touch,
Or if they do it is like a confession
Of having little feeling - or too much.
Chastity faces them, a destination
For which their whole lives were a preparation.
Strangely apart, yet strangely close together,
Silence between them like a thread to hold
And not wind in. And time itself's a feather
Touching them gently. Do they know they're old,
These two who are my father and my mother
Whose fire from which I came, has now grown cold?

[Elizabeth Jennings](#)

UNA SOLA CARN, d'Elizabeth Jennings

(Versió de Josep Porcar)

Jeuen apart ara, en llits separats,
Ell amb un llibre, el llum encès fins tard,
Ella somiant com una nena en la infantesa
Així tots els homes en uns altres llocs -com si esperessin
Alguna cosa nova: el llibre per llegir que ell sosté,
Els ulls d'ella clavats en les ombres del sostre.
Abatuts, com restes naufragues d'una vella passió,
amb quina fredor jeuen. A penes es toquen,
i, si ho fan, és com una confessió
del qui guarda pocs sentiments -o massa.
La castedat els acarà, una destinació
per a la qual llurs vides van ser una preparació.
Estranyament apartats, i estranyament units,

I el silenci entre ells com un fil tibant
Perquè no s'emboliqui. I el temps, una ploma
Tocant-los mansament. ¿Saben que són vells,
Aquests dos que són mon pare i ma mare,
Que el foc d'on jo vaig venir s'ha refredat ja?

I digué encara: «Per això l'home deixa el pare i la mare per unir-se a la seva dona, i tots dos formen una sola carn». Per tant, ja no són dos, sinó una sola carn. Allò que Déu ha unit, que l'home no ho separi. (Mt 19,5-6)